

reportatge fotogràfic

Girona pedala

>> Un dia de boira, uns turistes i un vianant travessen el pont d'en Gomis. El fanal del pont marca la línia divisòria entre els dos bàndols.

Text > **MAR BOSCH**, escriptora

Fotos > **TONI VILCHES**

Des que ens van muntar els carrers, els gironins tenim fama d'anar en cotxe a comprar el pa, o d'anar a demanar sal a la del tercer segona si l'escala de veïns és prou ampla per deixar-hi el nostre flamant suburbà. Però això s'acaba. La nostra ciutat, com totes, té un infern que es diu trànsit i un verb inconjugable, aparcar. També té un munt de figurants de tota mida i velocitat: els gironins ja no som —només— aquells senyors endiumenjats que caminen a dos per hora amb les mans plegades al cim del cul o de bracet amb la senyora. El bestiar automobilístic ha canviat perquè també ha canviat el món que, com les bicicletes, és un dels millors experts a rodar.

Per deixar d'anar en cotxe ens va caldre entendre que per cultivar la salut física, mental, ambiental i

ciudadana, valia més que ens esforcéssim a trobar-hi alternatives. Qui no es va sentir molt burro mentre llegia una pancarta que deia «En bici ja hi series»? Tu i jo feia dues eternitats que érem dins un embús a l'altura del pont del Dimoni i ens hauríem venut l'ànima, llavors, per un manillar i un parell de rodes.

A ningú se li escapa que la teràpia dels gironins cotxeaddictes va ser efectiva quan vam assumir que anar en cotxe ens feia cada vegada més pobres i que la bici, el patinet o qualsevol opció rodada ens ajudava a estalviar temps i diners, dos béns minvants per a la majoria de la població treballadora. Però està bé pensar que ho fem per sostenibilitat i que tenim una ciutat cada vegada més europea fruit d'aquest convenciment.

>> En Dani porta els tres fills a escola amb bicicleta.

Ben mirat, els motius no importen tant. El cas és que les bicicletes i l'ideari que impliquen són una alegre realitat dels nostres carrers. Moure's en bici és una manera de viure, una vindicació social que entronca amb els valors del civisme actiu. Al gironí d'avui l'enalteix pedalar entre la boira i el fred o en plena canícula. Heroïtzar-se entre els cotxes. Pedalar en qualsevol condició. Ja formen part del mobiliari urbà les acolorides bicicletes municipals, les girocletes. Ja formen part de l'asfalt els trams (encara insuficients) de carrils bici i les bicicletes complementades amb caixes de plàstic com a maletes; les que duen la prole embeïnada en cadiretes; les bicicletes plegables amb senyors grossos; les de passeig *vintage* i les de luxe amb preu de moto —les més cobejades pels lladres de

bicicletes, un altre tipus urbà que augmenta proporcionalment al nombre de ciclistes.

Un capítol a part són els mallots esportius amb americans a dins, els representants d'una mena de realitat paral·lela a la nostra ciutat, que veiem com un paisatge mòbil —o a l'inrevés, ben mirat: sentim que els ciclistes americans (que és com anomenem el cicloturisme en general) ens veuen a nosaltres com un decorat. Girona, i sobretot el Barri Vell, ofereix casa, botigues especialitzades i l'entorn ideal per a aquest turisme, que ja ha esdevingut un clàssic de visitant saludable i bon pagador. Estem contents si aturen la bici i enfilen els graons metàl·lics que menen al cul de la lleona. Que tornin, i gràcies. Serem postal, parada i fonda, serem catifa vermella per als seus pneumàtics de campionat.

>> Jordi Fortià és un símbol de la ciutat, el mecànic al qual molts gironins han portat a reparar la bicicleta tota la vida.

>> El bicibús (pares que acompanyen els nens en bicicleta als centres escolars) és un fenomen que va en augment.

>> Un grup de dones ciclistes al pont de Pedra, abans d'una sortida.

>> Un usuari de la Girocleta a la plaça de Catalunya.

>> Circular amb bicicleta sota el viaducte del tren obliga a compartir espai amb cotxes i vianants.

>> Un moment del Bicicrucis, un esdeveniment multitudinari de caràcter reivindicatiu que se celebra per Sant Narcís.

>> Un grup de ciclistes es preparen a La Comuna abans de fer una sortida programada.

>> Els repartidors fan ús de la bicicleta com a transport ràpid i econòmic.

>> L'avi Tata pedalant, durant la cercavila de capgrossos de Sant Narcís.

>> Un home du la bicicleta a peu pel carrer Nou, just davant un establiment que exposa un quadre amb una ciclista.

>> Un ciclista es prepara davant La Fàbrica per sortir a fer ruta.

>> Rètol que anuncia l'obertura d'un establiment relacionat amb la bicicleta.

>> A Tata Bike, al carrer de la Força, es reparen i rehabiliten bicicletes de gamma alta, prototips i clàssiques.

>> Un ciclista aturat al quiosc de la Rambla.